

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Cob/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117212888
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erik Németh
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4117212888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Erika Németha a členov senátu JUDr. Romana Greguša a JUDr. Pavla Pileka, v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, H., zastúpená: Mgr. Štefan Slovák, advokát, so sídlom Mostná 46, Nitra, o zaplatenie sumy 16.848,-- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 23Cb/42/2017 - 164 zo dňa 26. septembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 23Cb/42/2017 - 164 zo dňa 26. septembra 2018 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra výrokom I. rozsudku č. k. 23Cb/42/2017 - 164 zo dňa 26.09.2018 zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, výrokom II. tohto rozsudku súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.848,-- eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 14.07.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,-- eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. rozsudku súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie tak rozhodol na základe vykonaným dokazovaním ustáleného skutkového stavu, podľa ktorého strany dňa 07.10.2013 uzatvorili leasingovú zmluvu č. LZF/13/01581. Žalovaná vystupovala v konaní ako fyzická osoba podnikateľ. Predmetom leasingu bolo motorové vozidlo Mercedes ML 350 BT4M, VIN: Y zmluva bola uzatvorená na dobu 36 mesiacov, počas ktorých mala žalovaná zaplatiť 36 mesačných splátok. Nadobúdacia cena vozidla bola 99.500,-- eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné zmluvné podmienky finančného leasingu podľa § 273 Obchodného zákonníka a dohoda o platbách nájomného. Dňa 07.10.2013 spísali strany sporu dodatok k zmluve, zmluvné strany sa dohodli, že leasingový nájomca je povinný dojednať poistenie predmetu financovania prostredníctvom spoločnosti ČSOB Leasing poisťovací maklér s.r.o. s poistným platením v rámci splátok nájomného. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že dojednané poistenie bude trvať až do úplného splatenia splátok nájomného. Žalovaná podpísala dňa 07.10.2013 Všeobecné zmluvné podmienky k leasingovej zmluve. V článku 4 VZP boli upravené formy ukončenia leasingovej zmluvy, pod písmenom b) tohto článku bolo uvedená forma ukončenia zmluvy - trvalé vyradenie predmetu leasingu z prevádzky pre prípad preukázateľného zničenia, alebo odcudzenia predmetu leasingu.

3. Súd prvej inštancie poukázal na článok 4.3.1 Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej len VZP), podľa ktorého v dôsledku preukázateľného zničenia predmetu leasingu skončí leasingová zmluva po doručení písomného uznanie poisťovne, že ide o totálnu škodu spätne ku dňu vzniku poisťnej udalosti.

4. Súd tiež poukázal na článok 4.3.2 VZP, podľa ktorého pokiaľ zmluva skončí z týchto dôvodov, je leasingový nájomca povinný zaplatiť ČSOB Leasing všetky do tej doby vzniknuté a neuhradené peňažné záväzky vrátane ich príslušenstva. ČSOB Leasing je oprávnený vyúčtovať nájomcovi všetky škody, ktoré mu v dôsledku predčasného ukončenia leasingovej zmluvy vzniknú, a to najmä: a) škodu vo výške zostatku istiny ku dňu predčasného ukončenia zmluvy, ktorý sa rovná rozdielu medzi vstupnou cenou predmetu leasingu a súčtom splátok istiny zahrnutých v splátkach splatných do dňa ukončenia zmluvy, b) škodu z titulu odvodu DPH, ktorú je povinný ČSOB Leasing vrátiť daňovému úradu v súlade s odcudzením predmetu leasingu, c) škodu z titulu finančných nákladov odo dňa predčasného ukončenia leasingovej zmluvy do dňa pripísania poisťnej náhrady na účet ČSOB Leasing, d) škodu z titulu nákladov na poistenie predmetu leasingu, e) škody v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy z titulu poisťnej udalosti, f) poplatok za administráciu predčasného ukončenia zmluvy, ktorý sa rovná výške poplatku za predčasné ukončenie zmluvy na žiadosť nájomcu. Poistné plnenie v prípade trvalého vyradenia predmetu leasingu z predmetu prevádzky, v prípade jeho preukázateľného zničenia, alebo odcudzenia použije ČSOB Leasing prednostne na úhradu škody, ktorá mu vznikla ako vlastníkovi predmetu leasingu v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy. ČSOB Leasing má právo ukončiť zmluvu z dôvodu totálnej poisťnej udalosti a vystaviť faktúry v súvislosti s predčasným ukončením zmluvy aj pred záverečným vyjadrením poisťovateľa, ak je poistná udalosť riešená poisťovateľom dlhšie ako 6 mesiacov.

5. Žalovaná prevzala vozidlo dňa 10.10.2013. Vozidlo bolo poistené v Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. na základe poisťnej zmluvy zo dňa 07.10.2013. Žalovaná mala na základe leasingovej zmluvy zaplatiť žalobcovi sumu 118.640,52 eura, z toho istinu bez DPH vo výške 82.916,69 eura, skutočne zaplatila sumu 55.645,17 eura.

6. Žalobca listom zo dňa 26.10.2015 oznámil žalovanej predčasné ukončenie leasingovej zmluvy podľa bodu 4.3 VZP ku dňu 15.10.2015 (poistná udalosť) z dôvodu trvalého vyradenia predmetu leasingu z prevádzky v dôsledku jeho úplného zničenia. Dňa 23.06.2016 vyhotovil žalobca finančné vyúčtovanie predčasne ukončenej zmluvy č. LZF/13/01581, podľa ktorého vznikol žalovanej nedoplatok vo výške 16.848,-- eur. Vo vyúčtovaní bol uvedený výťažok z predaja vo výške 14.583,33 eura, ktorý bol započítaný v prospech žalovanej. V neprospech žalovanej boli započítané dlžné sumy leasingového nájomcu ku dňu ukončenia zmluvy, a to 96,-- eur - iné pohľadávky a 3.816,85 eura - neuhradené leasingové splátky. Okrem toho si uplatnil žalobca v súvislosti s ukončením zmluvy nárok vo výške 27.518,48 eura faktúrami č. 1301581801, č. 1301581802, č. 1301581803. Faktúrou č. 1301581801 si žalobca uplatnil sumu 24,44 eura ako rozdiel poistného, a to rozdiel medzi úhradami poistného uskutočnenými v prospech poisťovne a inkasovaným poistným podľa predpisu splátok. Faktúrou č. 1301581802 si žalobca uplatnil zaplatenie sumy 132,73 eura ako poplatok za predčasné ukončenie zmluvy a faktúrou č. 1301581803 sumu 27.361,31 eura ako náhradu škody, ktorá mu vznikla z dôvodu predčasne ukončenej zmluvy.

7. V poisťnej zmluve uzatvorenej medzi Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a žalovanou zo dňa 07.10.2013, ktorej predmetom bolo poistenie vozidla, žalovaná vyhlásila, že súhlasí s vinkulovaním poistného plnenia po dobu trvania zmluvy č. LZF/13/01581 v prospech ČSOB leasing, a.s.. Tak ako bolo uvedené vyššie, k predčasnému ukončeniu zmluvy č. LZF/13/01581 došlo ku dňu 15.10.2015 z dôvodu totálnej škody na predmete leasingu.

8. Svoje právne závery súd prvej inštancie uviedol citáciou nasledujúcich ustanovení hmotnoprávných predpisov:

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 273 ods. 2 Obchodného zákonníka, odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

Podľa § 273 ods. 3 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy možno použiť zmluvné formuláre používané v obchodnom styku.

9. V rámci samotného právneho posúdenia veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že strany dňa 07.10.2013 uzavreli platnú leasingovú zmluvu. V čase jej uzavretia vykonávala žalovaná podnikateľskú činnosť ako fyzická osoba, zmluvu uzatvorila ako podnikateľka a keďže žalobca je právnická osoba, na uzatvorenú zmluvu sa vzťahovali ustanovenia Obchodného zákonníka. Zmluva bola uzatvorená v rámci podnikateľskej činnosti zmluvných strán. Žalobca uzatvoril zmluvu ako leasingový prenajímateľ a žalovaná ako leasingový nájomca. Predmetom zmluvy bol nájom motorového vozidla MERCEDES ML 350BT4M. Nadobúdacia cena predmetu leasingu bola 99.500,-- eur s DPH, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 pravidelných mesačných splátkach, pričom splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 09.10.2016. Súčasťou zmluvy boli VZP žalobcu. Predmet leasingu žalovaná prevzala dňa 10.10.2013, dňa 07.10.2013 uzatvorila poistnú zmluvu na predmet leasingu s Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.. Súd vyhodnotil leasingovú zmluvu ako nepomenovanú zmluvu, nakoľko nie je upravená ako samostatný zmluvný typ v Obchodnom zákonníku, túto považoval za platnú, nakoľko v nej boli dostatočne vymedzené zmluvné strany, predmet zmluvy a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán. Uvedený skutkový a právny stav nebol v konaní sporný.

10. Taktiež v konaní nebolo sporné, že došlo k predčasnemu ukončeniu leasingovej zmluvy z dôvodu úplného zničenia predmetu leasingu podľa čl. 4.3 VZP ku dňu 15.10.2015. Žalovaná v konaní nenamietala, že jej bolo doručené finančné vyúčtovanie predčasného ukončenia zmluvy zo dňa 23.06.2016, na základe ktorého mala žalobcovi zaplatiť sumu 16.848,-- eur do 13.07.2016, požadovanú sumu nezaplatila v lehote splatnosti a ani dodatočne. Žalovaná v konaní namietala vyúčtovanie iba v časti uplatnenia neuhradených splátok ku dňu ukončenia zmluvy vo výške 3.816,85 eura, zníženie výťažku z predaja zvyškov motorového vozidla o DPH (zvyšky vozidla boli predané tretej osobe za cenu 17.500,-- eur, žalobca započítal v prospech žalovanej sumu 14.583,33 eura, teda odrátal DPH) a namietla svoju pasívnu vecnú legitimitáciu v konaní, nakoľko vozidlo bolo poistené, a preto si mal žalobca uplatniť dlžnú sumu od Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.. Súd sa zaoberal pasívnou vecnou legitimitáciou žalovanej a dospel k záveru, že obrana žalovanej je v tejto časti nedôvodná, pretože žalobca si uplatnil nárok voči žalovanej na základe zmluvných dojedaní, konkrétne čl. 4.3 zmluvy. Povinnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. plniť za žalovanú na základe poistnej zmluvy zanikla okamihom zániku leasingovej zmluvy, teda dňom 15.10.2015. Listom žalobcu zo dňa 26.10.2015 bola žalovaná informovaná o predčasnom ukončení zmluvy ako aj o termíne jej ukončenia, túto skutočnosť nenamietala a ani nerozporovala. Doba vinkulovania poistného plnenia na základe poistnej zmluvy po dobu trvania leasingovej zmluvy bola dohodnutá v samotnej poistnej zmluve.

11. K výške vyúčtovania pri predčasne ukončenej zmluve žalobcom zo dňa 23.06.2016 súd uvádza, že žalovaná nepreukázala úhradu všetkých mesačných splátok ku dňu ukončenia zmluvy, teda ku dňu 15.10.2015 a nepreukázala tak skutočnosť, že sumu 3.816,85 eura si žalobca uplatnil nedôvodne. K odrátaniu 20 % DPH z ceny, za ktorú bol predmet leasingu odpredaný tretej osobe poukazuje súd na písomné vyjadrenie advokáta žalobcu doručeného súdu dňa 21.06.2018 ako aj listinné dôkazy pripojené k tomuto vyjadreniu. Týmito dôkazmi žalobca preukázal, že z kúpnej ceny 17.500,-- eur odviedol štátu 20 % DPH vo výške 2.916,67 eura, a teda jeho čistý zisk za odpredaj zvyškov predmetu leasingu bol 14.583,33 eura a túto sumu v záverečnom vyúčtovaní započítal v prospech žalovanej.

12. Na základe uvedeného považoval súd nárok uplatnený žalobcom za dostatočne preukázaný a žalobu za dôvodnú. Návrh na doplnenie dokazovania advokátom žalovanej -výsluchom svedka - považoval súd za nadbytočný, a preto ho zamietol. Svedka U. T. navrhol advokát žalovanej vypočuť k odpredaju zvyškov vozidla, ktorý však v konaní nebol sporný. Súd žalobcovi okrem uplatnenej istiny priznal aj úroky z omeškania odo dňa 14.07.2015, kedy sa žalovaná v súlade s § 365 Obchodného zákonníka dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Vo vyúčtovaní zmluvy žalobca uložil žalovanej povinnosť zaplatiť dlžnú sumu do 13.07.2016, keďže dlžnú sumu neuhradila, dňom 14.07.2016 sa dostala do omeškania. Žalobca si výšku úrokov z omeškania uplatnil v súlade s § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto mu

boli úroky z omeškania priznané v uplatnenej výške. Paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky súd priznal žalobcovi podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

13. Návrh žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Nitra pôvodu sp. zn. 17C/43/2016 súd prvej inštancie zamietol s poukazom na § 162 ods. 3 a § 164 CSP. Predmetom konania vedeného pod sp. zn. 17C/43/2016 je totiž spor medzi žalovanou a Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. o plnenie z poisťnej zmluvy vo výške 82.000,-- eur a výsledok tohto konania nemôže mať vplyv na konanie medzi žalovanou a leasingovou spoločnosťou z dôvodu, že vinkulácia poisťného plnenia v prospech žalobcu na základe poisťnej zmluvy platila iba na čas trvania leasingovej zmluvy.

14. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanej, ktorá úspech nemala. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

15. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolanie prostredníctvom svojho advokáta. Namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie zároveň vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

16. Žalovaná považuje za najväčší rozpor v argumentácii žalobcu ohľadne jeho tvrdení, kto je majiteľom, resp. vinkulantom predmetu leasingovej zmluvy. Žalobca podľa toho ako to pre neho bolo výhodné, argumentoval buď, že je vinkulantom a majiteľom predmetu k leasingovej zmluve on (v konaní na tunajšom súde sp. zn. 17C/43/2016), resp. v prejednávanej veci, že vinkulantom je po zániku leasingovej zmluvy žalovaná. Účelovosť takýchto vyjadrení žalobcu potvrdzuje jeho list zo dňa 23.10.2015 napísaný po predčasnom ukončení leasingovej zmluvy so žalovanou, ktoré je datované k 15.10.2015. Nemôže obstať obrana žalobcu, že týmto listom chcel iba zabrániť stavu, aby poisťné plnenie krátko po zániku leasingovej zmluvy nebolo vyplácané dlžníkovi.

Z tohto pohľadu žalovaná považovala za relevantné navrhnuť prerušenie konania v prejednávanej veci až do skončenia konania sp. zn. 17C/43/2016, keďže toto konanie a jeho výsledok malo podstatný vplyv na rozhodnutie o merite sporu v prejednávanej veci. Žalovaná má za to, že z tohto pohľadu je jej námietka pasívnej vecnej legitímácie plne oprávnená a opodstatnená.

17. Žalovaná má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené v intenciách vykonaného, resp. nevykonaného dokazovania. Žalovaná predovšetkým v tejto súvislosti poukazuje na dôkazy, ktoré súd odmietol v rámci konania vykonať, a to výsluch svedka U. T. a dôkaz na doplnenie dokazovania dopytom na príslušného správcu dane o zaplatení DPH žalobcom. Oba dôkazy smerovali k preukazovaniu rozsahu a výšky sumy, ktorá mala zodpovedať cene odpredaju zvyškov predmetu leasingovej zmluvy. Žalovaná počas celého konania namietala nespravodlivosť a nezákonnosť spočívajúcu v odpočte DPH žalobcom z ceny za odpredané zvyšky a jej „prenos“ na žalovanú, ktorej bola daná suma už bez DPH odpočítaná z celkového nároku.

18. Vyššie uvedené námietky voči odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie zakladajú tiež dôvod na presvedčenie o tom, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Zamietnutie žalovanej návrhov na doplnenie dokazovania, ktoré bolo v danom prípade pre rozhodnutie súdu nevyhnutné, zapríčinilo nepresvedčivosť odôvodnenia rozsudku. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa zo všetkých vyššie uvedených dôvodov javí ako jednostranné.

19. Z uvedených dôvodov sa žalovaná svojím odvolaním domáhala, aby odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne vyjadril. Vo vzťahu k námietke odvolateľky, že súd nevykonal všetky navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností uviedol, že v zmysle § 185 ods. 1 CSP je na uvážení súdu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Zdôraznil, že navrhovaný výsluch svedka nemohol priniesť nové skutočnosti, nakoľko okolnosti, ku ktorým žalovaná navrhovala vykonať výsluch svedka, neboli vôbec sporné. K ďalšej z námietok žalovanej uviedol, že samotná skutočnosť, že súd na základe vykonaných dôkazov ustálil skutkový stav a následne rozhodol, nemôže byť sama osebe vnímaná ako jednostranné vyhodnotenie skutkového stavu v neprospech žalovanej. Uvedené platí za predpokladu, že závery, ku ktorým súd dospel na základe vykonaných dôkazov, zodpovedajú zásadám formálnej logiky, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu veci a pod..

21. Žalovaná navrhovala ako dôkaz vykonať výsluch svedka U. T. a dokazovanie dopytom na príslušného správcu dane o zaplatení DPH žalobcom. Podľa vyjadrenia žalovanej navrhované dôkazy mali smerovať k preukázaniu rozsahu a výšky sumy, ktorá mala zodpovedať cene odpredaju zvyškov predmetu lízingovej zmluvy. Vykonanie dopytu u príslušného správcu dane by bolo dôkazom nadbytočným. Žalobca totiž na preukázanie, že DPH štátu odviezol, predložil súdu spolu s vyjadrením zo dňa 21.06.2018 viacero listinných dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenie, medzi ktorými bol okrem iného aj výber z kontrolného výkazu. Samotným dopytom u správcu dane by bolo možné zistiť len to, či správca dane eviduje nedoplatok na dani z pridanej hodnoty za sledované obdobie, alebo len skutočnosti vyplývajúce z predloženého výberu kontrolného výkazu. Keďže žalobca predložil súdu výber z kontrolného výkazu, nebol dôvod vykonávať dopyt u správcu dane.

Čo sa týka výsluchu navrhovaného svedka U. T., vypočutie tohto svedka by bolo opäť nadbytočné. Žalovaná navrhovala uvedeného svedka vypočuť vo vzťahu k preukázaniu rozsahu a výšky sumy, ktorá mala zodpovedať cene odpredaja zvyškov predmetu lízingu, avšak výška sumy, za ktorú boli zvyšky predmetu lízingu odpredané, nebola sporná. Suma, za ktorú sa zvyšky predmetu lízingu odpredali, vyplýva z dôkazov predložených súdu a nikdy nebola v konaní spochybnená. U. T. nie je znalcom, a tak jeho názor, či cena, za ktorú sa zvyšky predmetu lízingu odpredali bola primeraná, by bol v konaní len subjektívnym názorom bez akejkoľvek relevantnosti.

22. K námietke žalovanej, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je dostatočne odôvodnené, žalobca uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za riadne odôvodnený, pričom sa naopak riadne vysporiadava so všetkými podstatnými námietkami žalovanej a vyjadruje sa aj k dôvodom nevykonania dôkazov navrhnutých žalovanou. K námietke ohľadne DPH žalobca uviedol, že reálne predal zvyšky predmetu leasingu za cenu vo výške 14.583,33 eura, pričom bol povinný v zmysle zákona č. 222/2004 o dani z pridanej hodnoty tento predaj zdaniť príslušnou sadzbou DPH vo výške 20 % a následne DPH vo výške 2.916,67 eura zaplatiť na účet štátu. DPH tak netvorí jeho príjem, či zisk z predaja zvyškov predmetu leasingu. Z uvedeného dôvodu DPH nemohla byť započítaná na splatný nárok evidovaný voči žalovanej.

23. Žalobca tak považuje vec aj za správne právne posúdenú a žiadal, aby odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok potvrdil.

24. Žalovaná už následne právo na zaujatie repliky k vyjadreniu žalobcu nevyužila.

25. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, prejednal vec dňa 16.05.2019 bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Odvolací súd po prejednaní veci v medziach podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je v danom prípade neopodstatnené, keďže rozsudok prvoinštančného súdu je vecne správny.

26. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Keďže odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, v súlade s § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku.

27. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so závermi prvoinštančného súdu tak v oblasti skutkových zistení, ako aj vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom odvolaní neprichádza so žiadanými

novými tvrdeniami, rozhodnutie súdu prvej inštancie vo svojom odôvodnení dáva vyčerpávajúcu odpoveď na všetky žalovanou použité prostriedky procesnej obrany, pričom odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožňuje.

28. V rámci zdôraznenia správnosti napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3) považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými ťažiskovými námietkami žalovanej tvoriacimi obsah podaného odvolania, keďže už boli prezentované aj v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvedené platí tak pre námietku údajnej absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej, námietku nevykonania dvoch dôkazov navrhnutých žalovanou (dopyt na orgány finančnej správy a navrhovaný výsluch svedka), ako aj námietku tvrdenej existencie dôvodov na prerušenie konania. Spôsob, akým sa súd prvej inštancie s týmito námietkami vysporiadal, považuje odvolací súd za vyčerpávajúci, dávajúci dostatočnú odpoveď strane sporu na ňou nastolené námietky a v neposlednom rade za vecne správny. Za danej situácie by bolo opakovanie argumentov uvedených už súdom prvej inštancie iba formalizmom, preto na tieto argumenty odvolací súd v plnej miere poukazuje.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

30. O nároku na trovy odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v súvislosti s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní v zmysle § 262 ods. 2 samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.